

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.782 van 18 maart 2014
in de zaak A. 202.024/XII-6729**

In zake: de NV HOTEL RESTAURANT DUC DE BOURGOGNE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Peeters en Matthias Lierman
kantoor houdend te 8310 Brugge
Breeweg 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD BRUGGE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

Het beroep, ingesteld op 10 oktober 2011, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 12 augustus 2011 waarbij de aanvraag betreffende het opstellen van een los terras op het Huidenvettersplein 12, ter hoogte van de horecezaak ‘Duc de Bourgogne’ afgewezen werd en geen toelating werd verleend”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 februari 2014.

Staatsraad Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk Peeters, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij brief van 9 januari 2011 aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge, vraagt de verzoekende partij een vergunning voor een terras langs de gevel van haar restaurant gelegen aan het Huidenvettersplein 12 te Brugge.

3.2. Bij brief van 17 februari 2011 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge de toelating.

Die beslissing maakt het voorwerp uit van een beroep bij de Raad van State, gekend onder nr. A. 199.868/XII-6563.

3.3. Op 6 juni 2011 vraagt de verzoekende partij (opnieuw) een vergunning voor een terras langs de gevel van haar restaurant gelegen aan het Huidenvettersplein 12 te Brugge.

Deze aanvraag luidt:

“[...]”

Overwegende dat de gemeenteraad in de zitting van 27.01.2004 heeft gesteld:

‘Overwegende dat om een verdere verloedering van het Huidenvettersplein tegen te gaan en het pleintje terug open te maken het noodzakelijk is de terrasaankleding herin te richten en de zonering te herzien.

Overwegende dat er gestreefd wordt naar een zekere ordening. Dat het derhalve wenselijk is een aantal principes voor de aankleding en de afbakening vast te leggen.[...]’

Overwegende dat de gemeenteraad in de zitting van 27.01.2004 heeft beslist dat de vaste constructie van het ‘Mozarthuys’ gelegen recht tegenover de uitbating van het Hotel Restaurant Duc De Bourgogne niet meer geplaatst mag worden. Tevens werd beslist dat handelaren-kunstenaars die zich langs de kant van het ‘Huidevettershuys’ (de naastgelegen uitbating) opstellen niet meer plaats mogen innemen dan hun is vergund.

Bij het zelfde gemeenteraadsbesluit werd de diepte van de terraszone langs de kant van het ‘Mozarthuys’ tot aan ‘Oud Brugge’ bepaald op 7 meter uit het gevelvlak.

Tevens werd bij het gemeenteraadsbesluit van 27 januari 2004 beslist dat de horeca-uitbaters zelf een voorstel zullen indienen hoe zij de afbakening willen tussen de terrassen onderling en de terrasafbakening met het plein.

Er werd beslist:

‘De stoelen moeten in riet of rietuitziend zijn. Noch op de stoelen noch op de tafels mag enige vorm van reclame of publiciteit aanwezig zijn. De parasols moeten geplaatst worden binnen de terraszone en mogen niet uitkragen boven de vrije doorgangen. Ze mogen een maximum diameter of diagonaal van 2 meter hebben. Alleen op de afhangende strook mag er reclame staan. Er mag geen terrasvloer komen in de terraszone.(...)’

Overwegende dat de politieverordening betreffende het gebruik van de openbare weg van 24.09.1985 in artikel 2 voorziet in de mogelijkheid tot het toestaan van een uitzondering op het verbod om voorwerpen, levende wezens, bomen of gewassen op de openbare weg te plaatsen.

Overwegende dat de aanvraag volledig conform is aan alle hierboven vermelde vereisten.

Als bijlagen dewelke integraal deel uitmaken van de aanvraag voeg ik door architect Martijn De Coster (met kantoor te 8310 Assebroek, Begoniastraat 62) opgestelde opmetingsplannen van het Huidenvettersplein toe, met een fotodossier en tevens een plan betreffende

de concrete inplanting van de voorgestelde plaatsing van stoelen en tafels (enkele voorstellen van opstellen met dezelfde technische kenmerken), die het voorwerp van de aanvraag uitmaakt.

Overwegende dat in uitvoering van de principes van de gemeenteraad van 27.01.2004 de toekenning van onderhavige aanvraag de verloedering van het Huidenvettersplein tegengaat.

De uitbating van Hotel Restaurant Duc De Bourgogne wordt geoptimaliseerd. Het Hotel Restaurant Duc De Bourgogne betekent, mede gelet op de grandeur van het gebouw, een verrijking voor Brugge.

Het Huidenvettersplein telt nogal wat horecazaken, waardoor het bijzonder aantrekkelijk is voor de Bruggelingen en de toeristen. Vooral in de zomer ademt het plein met zijn terrassen een bijzondere gezelligheid en ambiance uit. Alle horecazaken aan de overzijde van het plein hebben een terrasuitbating. Overwegende dat het Hotel Restaurant Duc De Bourgogne niet de bedoeling heeft om in een restauratie buiten te voorzien.

Overwegende dat het Hotel Restaurant Duc De Bourgogne wel de mogelijkheid moet hebben om de passanten een drankje en een hapje aan te bieden.

Overwegende dat het Hotel Restaurant Duc De Bourgogne eveneens de mogelijkheid moet hebben om haar gasten even buiten te laten vertoeven en een ontbijt of lichte lunch buiten te laten nemen, terwijl de gasten bv. wachten op het inchecken.

Overwegende dat het Hotel Restaurant Duc De Bourgogne eveneens de mogelijkheid moet hebben om haar gasten even buiten te laten vertoeven om een aperitief te nemen in afwachting van bv. het diner in het restaurant.

Overwegende dat het derhalve niet de bedoeling is dat er zelf restauratie wordt gedaan, maar wel dat het Hotel Restaurant Duc De Bourgogne over enkele tafels en stoelen beschikt zodat de aankleding van de uitbating compleet is, de aanwezigheid van een uitbating ook visueel wordt bevestigd ten opzichte van alle andere horeca-uitbaters op het plein, en zodat aan passanten en gasten van de uitbating de mogelijkheid wordt geboden om even buiten te zitten aan de uitbating.

Overwegende dat de aanvraag de volgende technische kenmerken heeft :

- plaatsing van losse stoelen en tafels,
- plaatsing van parasols,
- geen terrasvloer,
- afmetingen :
 - er wordt een vrije doorgang gelaten vanaf de gevel over de ganse lengte van het hotel-restaurant, zijnde 10,93 meter, daar waar de bodem niet uitgevoerd is in kasseistenen met een respectievelijke breedte van 1,78 m., 1,60 m. en 1,42 m., en dit overeenkomstig detailplannen als bijlage,
 - in een hoek van 45 graden wordt aan de kant van 'The Chocolate Crown' een schuin aflopende opstelling voorzien en een totale lengte voorzien van 9,90 meter,
 - er wordt een vrije doorgang voorzien naar het portaal van het hotel-restaurant,

- de breedte/lengte van de opstelling op het Huidenvettersplein bedraagt 3,90 meter,
- de opstelling heeft een maximale lengte/breedte van uit de gevel van 7,00 meter, waarbij de opstelling zelf op het Huidenvettersplein respectievelijk 5,58 m., 5,40 m. of 5,22 m. bedraagt.

In het door de architect Martijn De Coster voorgestelde plan wordt in elke voorgestelde opstelling van plaatsing van tafels en stoelen de maximaal toegelaten zonering van 7 meter gerespecteerd. Aangezien de tegenovergelegen uitbating het ‘Mozarthuys’ geen vaste constructie heeft en mag hebben, brengt de aanvraag voor het plaatsen van losse stoelen en tafels (parasols) de vrije ruimte op het Huidenvettersplein niet in het gedrang. Er blijft derhalve voldoende ruimte om het pleintje open te stellen voor de hulpdiensten en de passanten.

Overwegende dat in de voormelde vergunning aan de handelaren-kunstenaars van 2011 met bijlagen, gesteld wordt dat de inname van de openbare weg beperkt moet worden tot 5 meter x 3 meter (maximaal 15 m²) waarbij op het plein zelf een vrije doorgang van 4 meter in hoogte en breedte moet worden gevrijwaard. Overwegende dat uit de als bijlage bij onderhavige aanvraag bijgevoegde opmetingsplannen, fotomateriaal, en technische omschrijving op plan van de aangevraagde plaatsing, afgeleid moet worden dat de aanvraag de reeds verleende vergunningen niet in het gedrang brengt, temeer de handelaren-kunstenaars niet meer plaats mogen innemen dan hun is vergund.

Aan de handelaren-kunstenaars is geen vaste plaats toebedeeld, maar zij zijn mobiel in die zin dat ze zich wel moeten houden aan de maximaal toegelaten bezetting en de te respecteren doorgang, maar dat ze geen vaste plaats hebben en derhalve perfect binnen de grenzen van de hun toegekende vergunning verplaatst kunnen worden zonder in strijd te komen met de toe te kennen vergunning.

Overwegende dat de aanvraag zich eveneens conformeert aan de wil van de horeca-uitbaters met betrekking tot de afbakening van het terras en het plein.

Overwegende dat de in de aanvraag bedoelde stoelen in riet of rietuitziend zullen zijn.

Er zal noch op de stoelen noch op de tafels enige vorm van reclame of publiciteit aangebracht worden. De parasols zullen een maximum diameter of diagonaal van 2 meter hebben, en zullen worden geplaatst binnen de zone waar de stoelen en tafels staan. De parasols zullen niet uitkragen boven de vrije doorgangen.

De parasols zullen bestaan uit een stof en uitzicht conform de uitstraling van het hotel-restaurant en het algemeen aanzicht van het Huidenvettersplein.

Overwegende dat de aanvraag niet voorziet in een vaste terrasvloer. De stoelen en tafels zullen worden geplaatst op de bestaande kasseien.

De aanvraag ligt volledig in de lijn van wat de gemeenteraad in het besluit van 27 januari 2004 heeft beoogd.”

3.4. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge weigert op 12 augustus 2012 de gevraagde toelating. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Overwegende dat bij gemeenteraadsbesluit dd. 27.01.2004 de gemeenteraad (op voorstel van de dienst monumentenzorg) principieel de herinrichting van de terrasaankleding en zonering van het Huidenvettersplein goedkeurde (in bijlage.1);

Overwegende dat elke aanvraag dus dient getoetst te worden aan de zonering van het Huidenvettersplein zoals bij dit gemeenteraadsbesluit vastgelegd.

[...]

Gezien de hernieuwde aanvraag dd. 6 juni 2011 van NV Hotel Restaurant Duc de Bourgogne, mevrouw Dominique De Vadder, Brugge, om toelating te bekomen tot het plaatsen van een terras op het Huidenvettersplein voor hotel/restaurant ‘Duc de Bourgogne’, Huidenvettersplein, 12, Brugge (aanvraag met plan in bijlage 5);

Gezien het ongunstig advies dd. 12 juli 2011 van de dienst monumentenzorg:

gelet op de beslissing van de gemeenteraad van 27 januari 2004: ongunstig, strookt niet met het goedgekeurde zoneringsplan.

Gezien de aanvraag ertoe strekt een vergunning te bekomen die gesitueerd is in de zone die door het gemeenteraadsbesluit van 27 januari 2004 is toegekend aan de handelaars-kunstenaars; dat de aanvraag dus volstrekt strijdig is met de bij gemeenteraadsbesluit vastgelegde zonering.

Gezien er overigens ook om andere redenen niet zou kunnen worden ingegaan op de vraag een vergunning toe te kennen, zoals blijkt uit het advies van de politie, waarvan de motieven worden bijgetreden.

Gezien het negatief advies van de politie:

- de reeds ingenomen ruimte op het plein door de kunstenaars
- de reeds bestaande terrassen op het plein
- de zeer beperkte ruimte op het Huidenvettersplein
- het feit dat het plein een zeer drukke voetgangersdoorsteek kent tussen de Rozenhoedkaai en de Burg
- het feit dat het plaatsen van nog meer terrassen, de doorgang zeer moeilijk tot problematisch (onmogelijk) maakt bij grote drukte, en veiligheidsproblemen tot gevolg oplevert
- het feit dat de bereikbaarheid van de instellingen op het plein, voor hulpdiensten, steeds gegarandeerd moet blijven. Ook bij drukke momenten. Bij het plaatsen van nog meer terrassen geeft dit een probleem

Gelet op de politieverordening betreffende het gebruik van de openbare weg (G.R. 24.09.1985);

BESLUIT:

Er wordt geen toelating verleend aan NV Hotel Restaurant Duc de Bourgogne, mevrouw Dominique De Vadder, Brugge, tot het plaatsen van

een terras op het Huidenvettersplein voor hotel/restaurant ‘Duc de Bourgogne’, Huidenvettersplein, 12, Brugge.
Deze weigering is conform het door de gemeenteraad goedgekeurde zoneringsplan dd. 27 januari 2004. De zonering Huidenvettersplein blijft behouden conform dit gemeenteraadsbesluit.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Voorwerp van het beroep

4. De verwerende partij voert in haar memorie van antwoord aan, in essentie, dat in de mate dat het voorwerp van de vordering specificeert “en geen toelating is verleend”, de vordering niet toelaatbaar is gelet op de discretionaire bevoegdheid in hoofde van de verwerende partij.

De verzoekende partij gaat hierop niet in, ook niet na het verslag van het auditoraat waarin in wezen wordt gesteld dat er geen rechtsplicht is om het geweigerde toe te staan. De Raad van State ziet geen reden om tot een andere conclusie te komen en te besluiten dat, alle concrete omstandigheden van de zaak in acht genomen, die overheid niet wettig (meer) vermag te weigeren het voordeel aan de verzoekende partij te geven.

5. Het voorwerp van het beroep is aldus beperkt tot de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 12 augustus 2011, waarbij de aanvraag tot het opstellen van een los terras op het Huidenvettersplein 12, ter hoogte van de horecazaak “Duc de Bourgogne”, wordt afgewezen.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel Standpunt van de partijen

6. De verzoekende partij voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In het middel betwist zij allereerst het eerste motief van de bestreden beslissing, te weten het motief dat de aanvraag volstrekt strijdig is met de bij het gemeenteraadsbesluit van 27 januari 2004 vastgelegde zonering. Zij betoogt dat het voornoemde gemeenteraadsbesluit niet voorziet in een zonering voor de handelaars-kunstenaars. Dat gemeenteraadsbesluit stelt enkel vast dat de handelaars-kunstenaars op dat ogenblik steeds aan de kant van het Huidenvettershuis staan opgesteld zonder dat er vastgesteld wordt dat er een bepaalde zone is voorzien, integendeel.

Voorts is de verzoekende partij van mening dat het motief gesteund op het negatief advies van de politie evenmin kan worden aanvaard. Waar verwezen wordt naar de reeds ingenomen ruimte door de kunstenaars, voert de verzoekende partij aan dat het recht dat aan een ander wordt toegekend niet per se het recht van de verzoekende partij moet beperken, aangezien het een niet gebonden bevoegdheid in hoofde van de verwerende partij betreft en de toekenning van een vergunning aan handelaars-kunstenaars eveneens kan worden beperkt of ingetrokken. De verwerende partij heeft niet aangegeven waarom zij van oordeel is het belang van de handelaars- kunstenaars boven het belang van de verzoekende partij te moeten stellen, zonder deze belangen ook maar tegen elkaar te hebben afgewogen, noch aangegeven welke criteria bij die afweging gelden. Bovendien werd niet onderzocht of beide belangen niet zouden kunnen samengaan, aangezien niet is aangegeven tot waar de vergunning van de handelaars-kunstenaars loopt, zodat dus niet is onderzocht of de vergunningsaanvraag van de verzoekende partij niet verzoenbaar zou zijn met de verleende vergunning aan de handelaars-kunstenaars. Uit de door verzoekende partij bij haar aanvraag gevoegde plannen en foto's blijkt volgens haar dat de beide vergunningen kunnen samengaan. Het voorgaande geldt eveneens voor het motief van de bestaande terrassen. De overige opgesomde elementen komen steeds op hetzelfde neer, namelijk de beweerde beperkte ruimte die door het toekennen van de aanvraag aan de verzoekende partij nog meer zou worden beperkt. De verwerende partij heeft echter op geen enkele concrete wijze de aanvraag onderzocht of weerlegd. Zij heeft met andere woorden niet nagegaan of de criteria die zij heeft laten opsommen door de politiediensten ook werkelijk worden geschonden, wat niet het geval is.

7. In de memorie van antwoord betoogt de verwerende partij dat, wat het gemeenteraadsbesluit van 27 januari 2004 betreft, de bestreden beslissing binnen de in dat besluit vervatte principes inzake zonering en ordening van het Huidenvettersplein moet blijven. Het college van burgemeester en schepenen zou deze principes niet ter zijde kunnen schuiven aangezien het geen toepassing mag maken van artikel 159 van de Grondwet. De verzoekende partij betwist overigens dit besluit niet. Dit besluit van 27 januari 2004 is volgens de verwerende partij overigens een individueel besluit dat bepaalt hoe het Huidenvettersplein qua principes gezoneerd wordt qua terrasoppervlakte. Waar dit besluit voorziet in standplaatsen voor handelaren/kunstenaars aan een bepaalde zijde van het Huidenvettersplein en waar dit besluit definitief is, wordt ten onrechte gevraagd om een vergunning te verlenen die indruist tegen dit besluit. Volgens de verwerende partij moet het gemeenteraadsbesluit van 27 januari 2004 hoe dan ook worden gerespecteerd. Voorts toont volgens de verwerende partij “een eenvoudige blik” op het plan gehecht aan het voornoemde besluit van 27 januari 2004, aan dat er voor de verzoekende partij zonder meer geen mogelijkheid bestaat om in een terras te voorzien. De verwerende partij verwijst ook naar de recente toekenning van vergunningen waarbij aan drie kunstenaars de toelating wordt verleend om een standplaats van maximaal 15 vierkante meter in te nemen. Ook het intekenen van de drie kunstenaarskramen toont aan dat er hoe dan ook geen ruimte meer bestaat voor een eigen terras voor de verzoekende partij.

De verwerende partij wijst er ook op dat de bestreden beslissing letterlijk het negatief advies van de politie overneemt en zich er bij aansluit en dat ook de Dienst Monumentenzorg een negatief advies uitbracht. Het plein vormt een zeer drukke voetgangersdoorsteek, zodat het plaatsen van nog meer terrassen deze doorgang zeer moeilijk tot problematisch maakt bij grote drukte, met veiligheidsproblemen tot gevolg. De politie herinnert er ook aan dat de bereikbaarheid van de instellingen op het plein voor hulpdiensten en zo meer, vanzelfsprekend gegarandeerd moet blijven. Mochten nog meer terrassen worden geplaatst, dan word dit problematisch en eigenlijk onmogelijk.

De verwerende partij voert voorts nog aan dat de verzoekende partij haar stelling dat de vergunningen kunnen samengaan niet verder uitwerkt en dat haar standpunt ook niet blijkt uit het door haar aangebrachte fotomateriaal

en de bijgevoegde plannen. De plannen houden geen rekening met de principiële keuze om aan de kant van de verzoekende partij niet in een terraszone te voorzien.

8. In de laatste memorie benadrukt de verwerende partij in hoofdzaak dat het gemeenteraadsbesluit van 27 januari 2004 het zonder meer niet mogelijk maakt om aan de verzoekende partij een vergunning toe te kennen. Dit besluit voorziet immers in een bepaalde zonering. Onder punt 4 ervan, geeft het expliciet de titel ‘de zonering van de terrasoppervlakte’ aan. Uit het plan blijkt dat slechts langs één bepaalde zijde van het Huidenvettersplein voorzien is in een zonering voor terrassen voor de restaurants die daar gevestigd zijn. De andere zijde is voorbehouden voor handelaars/kunstenaars. Er is daarbij wel duidelijk gespecificeerd dat deze handelaren niet meer plaats mogen innemen dan hun is vergund. Het college dient aldus geen afweging te maken en mag deze ook niet maken; het kan immers niet handelen buiten dit gemeenteraadsbesluit om. De verwerende partij wijst er voorts ook op dat het besluit nog bijkomend is gemotiveerd en gaat hierbij dieper in op zowel het advies van de dienst Monumentenzorg als van de politie. Zij stelt vast dat alle mogelijke adviezen steeds op hetzelfde evident element terugkomen: het is een druk bezocht plein op een drukke toeristische route en de balans moet in evenwicht blijven.

Beoordeling

9. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad van State niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Voorts mag enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden.

10. De formele motivering van de bestreden beslissing is hiervoor weergegeven (*supra*, punt 3.4.). Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing steunt op twee motieven.

11. Het eerste veruitwendigde motief verwijst naar het gemeenteraadsbesluit van 27 januari 2004 en stelt dat de aanvraag volstrekt strijdig is met de bij dit besluit vastgelegde zonering.

Zoals de Raad van State heeft geoordeeld in het arrest nr. 226.781 van 18 maart 2014 in de zaak A. 199.868/XII-6563 tussen dezelfde partijen, bevat het voornoemde gemeenteraadsbesluit van 27 januari 2004 geen expliciete uitsluitingsgrond waarop de aanvraag zou moeten worden geweigerd. Hieruit volgt dat de verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag voor een terrasvergunning over een appreciatiebevoegdheid beschikt.

Uit de gegevens waarop de Raad van State vermag acht te slaan en in het bijzonder op grond van het hiervoor aangehaalde motief, blijkt dat de verwerende partij is uitgegaan van een foutieve –want bindende– lezing van de principes vervat in het gemeenteraadsbesluit van 27 januari 2004. Het eerste uitgedrukte motief mag aldus niet ter verantwoording van de bestreden beslissing in aanmerking worden genomen. Dat besluit stelt verwerende partij niet vrij van een *in concreto* beoordeling waarom volgens haar geen terrasvergunning kan worden verleend.

12. Het tweede veruitwendigde motief betreft het negatieve advies van de politie, dat de verwerende partij zich eigen maakt.

Het negatieve advies van de politie verwijst in algemene termen naar “de reeds ingenomen ruimte op het plein door de kunstenaars”, de “reeds bestaande terrassen op het plein”, de “zeer beperkte ruimte op het Huidenvettersplein”, het feit dat het plein een “zeer drukke voetgangers-doorsteek” kent, alsook naar de argumenten dat het plaatsen van nog meer terrassen de doorgang zeer moeilijk tot problematisch maakt bij grote drukte en veiligheidsproblemen tot gevolg heeft en, alsook dat de bereikbaarheid voor

hulpdiensten ook bij grote drukte gegarandeerd moet blijven, hetgeen een probleem geeft bij het plaatsen van nog meer terrassen.

De verzoekende partij diende een omstandig gemotiveerde aanvraag in (zie *supra*, punt 3.3.), waarin zij argumenteert dat deze in het bijzonder rekening houdt met de principes van de voormelde gemeenteraadsbeslissing van 27 januari 2004, en ook met de reeds bestaande terrassen en toegekende vergunningen aan handelaars-kunstenaars. Haar aanvraag preciseert op minutieuze wijze de technische kenmerken (met precieze afmetingen) van de opstelling van het door haar aangevraagde terras en verwijst naar bijgevoegde, door een architect opgestelde, opmetingsplannen en fotomateriaal. Door tegenover een dergelijk uitgebreide en gedetailleerde aanvraag waarbij de verzoekende partij beweert juist rekening te hebben gehouden met de door de gemeenteraad bepaalde principes, enkel in het algemeen te verwijzen naar algemene vaststellingen die in wezen van toepassing kunnen zijn op elke aanvraag, maakt de verwerende partij niet aannemelijk dat *in concreto* de plaatsing van het door de verzoekende partij aangevraagde terras, enerzijds de al aan de kunstenaars toegekende standplaatsen en de bestaande terrassen, in het gedrang brengt, en, anderzijds, de vrije doorgang voor passanten en de hulpdiensten hierdoor “problematisch” of zelfs “onmogelijk” maakt. Uit de gegevens waarop de Raad van State vermag acht te slaan en in het bijzonder op grond van het hiervoor aangehaalde motief, blijkt de verwerende partij aldus de aanvraag van de verzoekende partij niet correct te hebben beoordeeld. Het uitgedrukte motief mag aldus niet ter verantwoording van de bestreden beslissing in aanmerking worden genomen.

Tot slot kan, los van de vraag of het ongunstig advies van de dienst Monumentenzorg wel een motief is dat de verwerende partij zich in de bestreden beslissing eigen heeft gemaakt, vormt dit advies op zich geen deugdelijk motief dat ter verantwoording van de bestreden beslissing in aanmerking mag worden genomen. Het beperkt zich immers tot de vaststelling dat de aanvraag niet strookt met het goedgekeurde zoneringsplan, zijnde een motief dat hiervoor niet deugdelijk werd bevonden.

13. Met voor het eerst in de processtukken uitgedrukte motieven kan tot slot geen rekening worden gehouden.

14. Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 12 augustus 2011 waarbij de aanvraag van de nv ‘Duc de Bourgogne’ betreffende het opstellen van een los terras op het Huidenvettersplein 12 wordt afgewezen.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 18 maart 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Debersaques,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest